

6. neděle velikonoční - neděle modliteb za pronásledované křesťany

Blíží se 6. neděle velikonoční (21.5.), která bude v katolické církvi věnována modlitbám za pronásledované křesťany.

„Kolik našich bratří a sester ve víře snáší útlak, násilí a jsou nenáviděni kvůli Ježíši! Řeknu vám jedno: mučedníci dneška jsou početnější než byli ti z prvních staletí. Když čteme dějiny prvních staletí tady v Římě, vidíme spousty krutostí páchaných na křesťanech, ale říkám vám, že dnes se na křesťanech páchají stejně a častěji krutosti.“ Papež František, 26.12.2016

Náboženské pronásledování je ve světě globálním fenoménem i po skončení studené války a intenzivně se zhoršuje. Studie Pew Research Center ukazují, že křesťané jsou dnes ve světě pronásledovanější, než kterákoli jiná náboženská komunita. Podle Pew se diskriminace křesťanů objevuje ve 108 zemích. Jsou mezi nimi i země s významným podílem křesťanského obyvatelstva, jako je Čína, Indie, Indonésie a Pákistán. Formy pronásledování se pohybují od nenásilné právní diskriminace a sociálních nevýhod až k přímému násilí. S rostoucím sektářským terorismem se setkáváme zejména v pásmu muslimské většiny, která se táhne od severní Nigérie na západě, přes islámskou středovýchodní oblast až po Indonésii na východě. Kromě fundamentalismu islámského (většinou financovaného saúdskými petrodolary), potýkají se křesťané s rostoucím fundamentalismem hinduistickým a dokonce i budhistickým. Zaznamenáváme útoky budhistických mnichů na křesťany na Srí Lance. Během roku 2016 bylo ve světě kvůli víře zabito až 90 000 křesťanů. Různou formou bylo pronásledováno nebo diskriminováno více než 500 milionů křesťanů. Podle organizace Open Doors je zemí s nejtěžším pronásledováním už dlouhé roky KLDR. Následuje Somálsko, Afghánistán, Pákistán, Súdán a dalších devět zemí s islámskou většinou. Na patnáctém místě ostudného žebříčku se nachází Indie (www.opendoorsusa.org/christian-persecution/world-watch-list). Nové pronásledování křesťanů se objevuje i v západních sekulárních demokraciích.

Zákony o rouhání nástrojem násilné islamizace

Od září 2001 spáchali ve světě džihádisté desítky tisíc teroristických útoků. Zatímco nekonečnou řadu teroristických útoků odsuzují i islámské špičky, zákony proti „rouhání“ prosazují. Státy Organizace islámské spolupráce (sdružení všech zemí s muslimskou většinou) se opakovaně na půdě OSN snaží prosadit univerzální platnost zákonů proti rouhání. Jde o nástroj k potírání jakékoliv kritiky islámu, blokuje svobodu slova napříč celým islámským světem a je namířen především proti reformním muslimům a příslušníkům náboženských menšin. I v „tolerantní“ Indonésii byl v těchto dnech odsouzen ke dvěma letům vězení za údajné rouhání křesťan – guvernér Jakarty. Brutálnější je pak nátlak na menšiny skrze „rouhání“ např. v Pákistánu, kde hrozí trest smrti. Obvinění jsou často lynčováni fanatickým davem ještě dříve, než mohou být odsouzeni. O zavedení zákona proti rouhání uvažují i některé země Západu (Kanada).

Blízký východ – genocida křesťanů

Situace křesťanů v zemích Blízkého a Středního východu je zvláště tragická. Destabilizace regionu přinesla vzestup vlivu džihádistických skupin. Následkem sektářského násilí klesl počet iráckých křesťanů z 1 300 000 na 200 000. S velkou starostí sledujeme osud křesťanů v Sýrii zmítané občanskou válkou. Hlavními aktéry šest let trvajících konfliktu jsou Asadova vládní armáda (podporovaná Ruskem, Íránem a Hizballáhem) a džihádistická opozice, kterou podporuje Saúdská Arábie, Katar, Turecko a Západ. EU kromě podpory džihádistů uvalila na Asadovu Sýrii sankce. Jejich účelem je Asadův režim oslabit a porazit. Porážkou Asadova režimu by syrští křesťané přišli o jediné místo, kde jsou v (relativním) bezpečí. CSI usiluje o záchranu syrských křesťanů a podporuje postoj ministra zahraničí L. Zaorálka v jeho snaze zachovat českou ambasádu v Damašku.

Západ

S novou formou „soft“ pronásledování křesťanů se setkáváme také na Západě. Papež Jan Pavel II. ve svých dokumentech často hovořil o kultuře smrti, kterou zrodila moderní doba. V encyklice *Evangelium vitae* varuje Jan Pavel II. před zvrácením demokracie v jistou formu totality. Stát, který se odvažuje rozhodovat o životě slabých a bezbranných, ve spektru od dítěte dosud nenarozeného až po starce, není už „společným domem“, ale tyranii. Mýlné chápání svobody jednotlivce vedlo k revoluční změně morálky. V momentě, kdy nová morálka protičečí biblické morálce, nemohou s ní křesťané souhlasit. Jsou pak obviňováni, že porušují „lidská práva“ (na potrat, eutanázii, sňatek homosexuálů) a otvírá se cesta k jejich perzekuci. Problémy mají svatební úředníci, majitelé restaurací, květinářství, pekaři nebo cukráři, kteří se odmítají podílet na pokřivení instituce manželství. Do problémů se dostávají soudci, kteří mají rozhodovat o adopci dětí homosexuálními páry. Problémy mají učitelé na středních školách i univerzitách, když úplně normálně hlásají biblickou morálku. Dalším okruhem jsou zdravotníci, kteří se zdráhají spolupracovat na potratech nebo eutanázii. Křesťané tiše se modlí u potratových klinik mohou počítat s drakonickými tresty (Linda Gibonová byla ve vězení deset let). Zvláštní kapitolou je odstraňování křížů, zakazování nošení křížků na krku, atd.

Papež František prosil křesťany, aby se modlili za své pronásledované bratry a sestry. *„Jsou pronásledováni a zabíjeni, protože jsou křesťané. Ptám se vás, jak moc se modlíte za pronásledované křesťany? Přidejte se ke mně, abychom je mohli podpořit modlitbou a materiální pomocí.“* Přidejme se tedy alespoň o 6. neděli velikonoční!

Monika Kahancová
výkonná ředitelka CSI ČS